

Sygn. akt II K 441/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Grzegorz Król**

Protokolant: **st. sekr. sąd. Iwona Wójcik**

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. sprawy karnej

S. G. (1) s. A. i T. zd. G.

ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 maja 2016 r. w bliżej nieustalonym miejscu bez upoważnienia wprowadził zmiany zapisu danych informatycznych na portalu Allegro.pl na koncie należącym do G. B. a następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem przejętego konta na portalu Allegro.pl w dniu 03 maja 2016 r. wystawił do sprzedaży rower marki R. (...) A. C. za kwotę 549 złotych czym wprowadził w błąd B. R. co do zamiaru wywiązania się z transakcji, co doprowadziło ją do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem

tj. o przest. z art. 287 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **S. G. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia przy przyjęciu, iż stanowi on przest. z art. 287 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin miesięcznie,

II. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 30 marca 2017 r. z zaokrągleniem do pełnego dnia,

III. na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w postaci częściowych wydatków w kwocie 200 (dwieście) złotych i na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postaci dalszych wydatków i opłat,

IV. na zasadzie art. 29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. O. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych i 23 % VAT w kwocie 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) złotych tj. łącznie w kwocie 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt II K 441/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 maja 2016 r. pokrzywdzona B. R. na portalu aukcyjnym Allegro dokonała zakupu roweru o nawie R. (...) P. C., płacąc na konto bankowe oskarżonego. Aukcja nosiła numer (...) i jako sprzedający wskazany został G. B.. Kwota nabycia w wysokości 549 złotych została w dniu 5 maja 2016 r. zaksięgowana na koncie bankowym oskarżonego S. G. (1) prowadzonym przez bank (...) SA, które podał do wpłat.

/ **dowód** – zeznania B. R. k. 148, k. 3, wyciąg z konta bankowego oskarżonego k. 80-81, korespondencja email k. 8/

Wskazana aukcja została umieszczona przez oskarżonego w dniu 2 maja 2016 r. o godz. 22:13.32 po wcześniejszym (najpóźniej w tym dniu tj. 2 maja 2016 r.) przejęciu kontroli nad dostępem do konta innego użytkownika pod nazwą flash1. Oskarżony w ten sposób, tj. dysponując dostępem do cudzego konta – poprzez oferowanie towaru do sprzedaży, nie mając zamiaru ani też możliwości wywiązania się z umowy, wprowadził pokrzywdzoną w błąd – doprowadzając ją do niekorzystnego rozporządzenia na jego rzecz wpłaconą kwotą.

/ **dowód** – zeznania B. R. k. 148, k. 3, informacja Grupy (...) Sp. z o.o. k. 14-19, zeznania G. B. k. 148-149, k. 30, k. 31/

Oskarżony S. G. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym (k. 99) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, iż nie zmieniał niczych danych na portalu Allegro, nie potrafiłby się tam włamać, nie miał nigdy telefonu o numerze 669 384 627, nic mu nie mówią dane G. B..

Przed Sądem (k. 148) oskarżony się nie stawił, w związku z czym z trybie art. 389 §1 kpk odczytano jego wcześniejsze wyjaśnienia. W ocenie Sądu wyjaśnień tych nie można podzielić gdyż stoją one w sprzeczności z wiarygodnym i obiektywnym materiałem dowodowym w postaci dokumentów bankowych. Nie mają one rzecz jasna bezpośredniego związku z „przejęciem” konta na portalu aukcyjnym nie mniej jednak okoliczności w jakich oskarżony podpisał umowę rachunku bankowego i sposób w jaki z niego korzystał wskazują jednoznacznie na niego jako sprawcę.

Z informacji uzyskanych od właściciela portalu tj. Grupy (...) Sp. z o.o. wynika, że do nieuprawnionego przejęcia konta o nazwie flash1 doszło przed dniem 2 maja 2016 r. zaś najprawdopodobniej już w dniu 24 kwietnia 2016 r. (k. 16). Od tego czasu (do dnia 10 maja 2016 r.) za jego pośrednictwem doszło kilku sprzedaży tego samego towaru – co jednocześnie wskazuje, że przejęcie kontroli nad kontem służyło jedynie do oszustw, jak w przypadku niniejszej sprawy. Jednocześnie umowa o prowadzenie rachunku bankowego zawarta została przez oskarżonego kilka dni wcześniej – tj. w dniu 19 kwietnia 2016 r. (k. 79), zaś rachunek został zamknięty w dniu 11 maja 2016 r. W ocenie Sądu wskazana zbieżność okresów czasu nie może być przypadkowa i prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony zawierając umowę o prowadzenie rachunku bankowego kierował się jedynie chęcią uzyskania możliwości przyjmowania wpłat od oszukiwanych nabywców. Zawarcie umowy o prowadzenie rachunku bankowego byłoby w innym przypadku w zupełności pozbawione sensu. Oskarżony nie uzyskiwał żadnych innych dochodów takich jak praca, działalność gospodarcza, świadczenia rentowe, z opieki społecznej. Nie miał zatem innych uzasadnionych motywów do podpisania tego rodzaju umowy. Ponadto bardzo krótki okres czasu funkcjonowania rachunku bankowego jest także potwierdzeniem, że jedynym celem było przyjmowanie wpłat od oszukanych nabywców.

W konsekwencji jedynie oskarżony, który był właścicielem rachunku miał możliwość przejmowania środków zgromadzonych na rachunku lub innego nimi dysponowania (k. 80-81). Musiał zatem wiedzieć, że są tam zgromadzone pieniądze a że tak było wskazują realizowane tam transakcje. Oskarżony niemalże natychmiast przekazywał dalej wpływy, w tym na innych rachunek prowadzony na swoje nazwisko (jak w dniu 5 maja 2016 r. 6 maja 2016 r.) oraz zrealizował wypłatę przy zamknięciu rachunku. Wskazana aktywność oskarżonego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że wystawienie rowery na aukcji, który nabyła pokrzywdzona B. R. musiało być dokonane przez oskarżonego, gdyż on czerpał z tego tytułu bezpośrednią korzyść materialną. On także w korespondencji z pokrzywdzoną (k. 8) wskazał numer konta bankowego, którego nie był w stanie wygenerować portal aukcyjny. Natomiast tego rodzaju działanie musiało poprzedzać nieuprawnione przejęcie cudzego konta na internetowym portalu aukcyjnym i wcześniejsze wprowadzenie bez upoważnienia zmiany w danych informatycznych. W inny sposób nie mógłby tego dokonać, choćby za względu na konieczność wprowadzenia danych przekierowujących wiadomości e-mailowe pod wiadomy sobie adres w celu wskazania numeru własnego konta bankowego. W ocenie Sądu w tym

przypadku na znaczenie co najwyżej drugorzędne w jaki sposób oskarżony to zrobił, to jest w jaki sposób uzyskał dostęp do danych na koncie internetowym – jeżeli wprowadzenie nowych danych, w szczególności numeru swojego konta bankowego, pozwala w sposób nie budzący wątpliwości ustalić, że to zrobił.

Sąd uznał, za wiarygodne zeznania świadka G. B. (k. 148-149, k. 30, k. 31), który opisał okoliczności w jakich doszło do zablokowania jego konta. Świadek przy tym zorientował się o tej sytuacji dopiero 12 maja 2016 r. (k. 32) zatem już po zamknięciu rachunku bankowego oskarżonego. Jest zatem zrozumiałe, że nie wiedział o wcześniejszym wykorzystaniu jego konta do przeprowadzonej transakcji. Wiarygodność tych zeznań potwierdza korespondencja jaką prowadził z Portalem Allegro odnośnie możliwości uzyskania ponownego dostępu (k. 32-36).

Również za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków A. S. (k. 149, k. 65) i P. S. (k. 68, k. 149). Są to osoby zamieszkałe w miejscu do którego przypisany jest adres IP przy pomocy którego oskarżony logował się w sieci. Świadkowie zgodnie zeznali, iż nic nie wiedzą na temat przedmiotowej aukcji, także nikt z domowników nie umieszczał informacji o sprzedaży. W ocenie Sądu brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności tych zeznań, przeprowadzona transakcja nie miała z nimi nic wspólnego, zaś miejsce logowania (wykorzystany adres IP) mimo, że przydzielony przez operatora A. S. nie jest dowodem przeciwnym. Jak ustalono (k. 43, k. 58, k. 74) logowania do konta użytkownika flach1 następowani w różnych adresów IP przypisanych osobom zamieszkałym na terenie całej Polski. Wskazuje to, iż także w celu zatarcia śladów oskarżony wykorzystywał adresy IP innych osób, o czym one nie wiedziały jak w przypadku wskazanych świadków. Także wątpliwości nie budziły zeznania pokrzywdzonej B. R. (k. 3, k. 148). Opis przebiegu transakcji wynikający z tych zeznań potwierdzony został przedłożoną dokumentacją (k. 6-10). Wynika z tych zeznań jednoznacznie, że pokrzywdzona była wprowadzona w błąd co do osoby sprzedającego i co do zamiaru wywiązania się przez drugą stronę z umowy. Rzecz jasna nie wiedziała, że kontaktuje się z oskarżonym – co jest naturalne wobec podejmowanych przez niego zabiegów mających utrudnić jego identyfikację. Świadczy o tym chociażby podanie w korespondencji (k. (8.) danych właściciela konta internetowego przy swoim numerze rachunku bankowego. Ponadto już samo dokonanie przelewu jest dowodem, że nie pomawia oskarżonego a faktycznie padła ofiarą oszustwa. Ponadto w oparciu o oświadczenie pokrzywdzonej (k. 148) Sąd ustalił, iż wpłacona przez nią kwota została jej zwrócona przez właściciela Portalu Allegro.

Ważnymi dla ustaleń faktycznych w sprawie były zgromadzone w sprawie dokumenty. Dowody te obrazujące czas i charakter nieuprawnionego przejęcia konta na portalu aukcyjnym wskazują udział oskarżonego w zarzucanym mu przestępstwie. Potwierdzenie przelewu przedłożone przez pokrzywdzoną oraz późniejsza korespondencja prowadzona za pośrednictwem poczty elektronicznej (k. 6-10) potwierdzają fakt doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 549 złotych. Podnoszone już podanie konta oskarżonego w tej korespondencji jest okolicznością nie budzącą wątpliwości, że to właśnie on po uzyskaniu dostępu do konta dopuścił się przypisanego mu czynu. Kolejne dokumenty w postaci informacji od właściciela portalu (k. 14-19), dokumenty bankowe, w tym historia rachunku i kopia umowy (k. 79-86) połączone z czasem uzyskania nieuprawnionego dostępu wskazują wprost na oskarżonego, o czym już wcześniej powiedziano. Powołane dokumenty nie budzą wątpliwości zarówno co do formy jak i treści, nie były kwestionowane w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni uzasadnia przypisanie oskarżonemu czynu zarzucanego aktem oskarżenia. S. G. (1) bez upoważnienia wprowadził zmiany zapisu danych informatycznych na portalu Allegro.pl na koncie należącym do G. B. a następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem przejętego konta w dniu 3 maja 2016 r. wystawił do sprzedaży rower za kwotę 549 złotych, czym wprowadził w błąd B. R. co do zamiary wywiązania się z tej transakcji i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 549 złotych.

Czynem tym oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 287 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. Czyn ten jest zawiniony i społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy. Oskarżony jest osobą dorosłą, jego poczytalność nie budzi wątpliwości, jak stwierdzili biegli psychiatrzy – rozumiał on znaczenie czynu i mógł pokierować swoim

postępowaniem. W ocenie Sądu stopień winy oskarżonego jest znaczny, działanie w postaci przejęcia cudzego konta, wykorzystywanie adresów IP innych osób, specjalnie otworzony rachunek bankowy – wskazuje na znaczny stopień determinacji w osiągnięciu przestępczego celu i przemyślany mechanizm wyłudzenia pieniędzy. Podobnie, choć w niższym wymiarze Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony godził w zaufanie i pewność handlu w sieci, gdzie wysokość wyłudzonej kwoty na drugorzędne znaczenie a najważniejsze jest bezpieczeństwo transakcji. To właśnie bezpieczeństwo oskarżony podważył i na tym w znacznej mierze skupia się karygodność jego czynu.

Czyn oskarżonego jako zawiniony, społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy i przekraczający normę prawa karnego jest czynem przestępczym. Uznając oskarżonego za winnego jego popełnienia Sąd na mocy art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk i przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin miesięcznie. Zdaniem Sądu tego rodzaju sankcja jest w pełni adekwatna do wagi popełnionego czynu, uwzględnia wcześniej powołane okoliczności a także te łagodzące jak niewysoka kwota wyłudzonych pieniędzy oraz obciążające jak wcześniejsza karalność za przestępstwa z art. 286 §1 kk. Ponadto sam charakter kary będzie istotnym elementem prewencji indywidualnej w stosunku do oskarżonego, jest on młodym człowiekiem i konieczność podjęcia pracy na rzecz społeczności lokalnej będzie jasnym wskazaniem sposobu zdobywania środków utrzymania i konsekwencji jakie niesie działalność przestępcza.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył na mocy art. 63 §1 kk okres zatrzymania w dniu 30 marca 2017 r. z zaokrągleniem do pełnego dnia oraz na zasadzie art. 627 kpk zasądził część kosztów sądowych w postaci częściowych wydatków. Z kwota obejmuje część kosztów opinii biegłych psychiatrów, zaś od ponoszenia pozostałych kosztów Sąd oskarżonego zwolnił z uwagi na jego sytuację materialną.

Na rzecz ustanowionego obrońcy z urzędu Sąd zasądził kwotę 420 złotych wraz z podatkiem od towarów i usług, co stanowi stawkę urzędową w postępowaniu przed sądem I instancji zakończonym w pierwszym terminie rozprawy.